

מסכת יומא

פרק ד משנה ד

בְּכָל יוֹם הָיָה חוֹתֶה בְּשָׁל כֶּסֶף וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שָׁל זָהָב, וְהַיּוֹם
חוֹתֶה בְּשָׁל זָהָב וּבָהּ הָיָה מִכְנִיס. בְּכָל יוֹם חוֹתֶה בְּשָׁל אַרְבַּעַת
קָבִין וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שָׁל שְׁלֹשֶׁת קָבִין, וְהַיּוֹם חוֹתֶה בְּשָׁל שְׁלֹשֶׁת
קָבִין, וּבָהּ הָיָה מִכְנִיס. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, בְּכָל יוֹם חוֹתֶה בְּשָׁל
סָאָה וּמַעֲרָה בְּתוֹךְ שָׁל שְׁלֹשֶׁת קָבִין, וְהַיּוֹם חוֹתֶה בְּשָׁל שְׁלֹשֶׁת
קָבִין, וּבָהּ הָיָה מִכְנִיס. בְּכָל יוֹם הָיָה כְּבֻדָּה, וְהַיּוֹם קָלָה. בְּכָל
יוֹם הָיָה יָדָה קֹצֶרֶת, וְהַיּוֹם אֶרְכָּה. בְּכָל יוֹם הָיָה זְהָבָה יָרוֹק,
וְהַיּוֹם אָדָם, דְּבָרֵי רַבִּי מְנַחֵם. בְּכָל יוֹם מִקְרִיב פָּרָס בְּשַׁחֲרִית
וּפָרָס בֵּין הָעֶרְבִים, וְהַיּוֹם מוֹסִיף מְלֵא תַּפְנִיּוֹ. בְּכָל יוֹם הָיָה
זָקָה, וְהַיּוֹם זָקָה מִן הַזָּקָה:

